فیضان حضرت
عبد اللہ بن زبیر رضی اللہ عنہما

پشتو

پیشکش:
مجلس المدینۃ العلمیہ (دعوت اسلامی)
ترجمہ:
ټرانسلیشن ډیپارټمنټ (دعوت اسلامی)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ؕ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ؕ

د كتاب لوستلو دعا

ديني كتاب يا اسلامی سبق لوستلو نه مخكښې دا لاندې دُعا لولئ

اِنْ شَآءَالله عَزَّوَجَلَّ څه چه لولئ هغه به مو ياد پاتې كيږي:

اَللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَانْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَاالْجَلَالِ وَالْاِكْرَام

ترجمه: اے الله عَزَّوَجَلَّ په مونږه د عِلم او حِكمت دروازے برسيره [يعني بيرته] كړې او په مونږه خپل رحمت رانازل كړې! اے عظمت او بزرګۍ والا!

(مستطرف ج 1 ص40 دار الفكر بيروت)

(اول او آخر كښې يو يو ځل دُرود شريف اولولئ)

طلب غم
مدينه بقيع
ومغفرت

د رسالے نوم: فيضانِ عبدالله بن زبير رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا

اول ځل: ....

تعداد: ....

ناشِر: مكتبةُ المَدينه، عالمي مدني مركز فيضانِ مدينه، بابُ المَدينه كراچۍ.

مَدَني عرض: بل چا ته د دې رسالے چاپ كولو اجازت نشته

كتاب اخستونكي توجّه اوكړئ

كه د كتاب په طباعت كښې څه ښكاره خامي وي يا پاڼې كمې وي يا په بائنډِنګ كښې مخكښې وروسته لګيدلې وي نو مَكْتَبَةُ الْمَدِيْنَه ته رجوع اوكړئ.

فیضانِ عبداللہ بن زبیر رَضِیَ اللّٰہُ عَنۡہُمَا

دا رِساله "فیضانِ عبدالله بن زبیر رَضِیَ اللّٰہُ عَنۡہُمَا" په اردو ژبه کښې لیکلې شوې ده.
مجلِسِ تراجِم (دعوتِ اسلامي) د دې رسالے په آسانه پښتو ژبه کښې د وَس مناسب د ترجَمه کولو کوشش کړے دے. که چرې په دې ترجمه کښې څه غلطي یا کمے، زیاتے اومومئ نو ستاسو په خدمت کښې عرض دے چه مجلِس تراجِم ته خبر اوکړئ او د ثواب حقدار جوړ شئ.

پیشکش:

مجلِسِ تراجِم دعوتِ اِسلامي

برائے رابطہ:

عالمی مدنی مرکز فیضانِ مدینہ محلہ سوداگران
پرانی سبزی منڈی، باب المَدینہ کراچی، پاکستان
UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 7213
Email: translation@dawateislami.net

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ؕ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ؕ

فیضانِ عبداللہ بن زبیر رَضِیَ اللہُ عَنْهُمَا

د درود شريف فضيلت

د آخري نبي صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم فرمان مبارک: د الله پاک د پاره خپل مينځ کښې مَحبّت لرونکي چې کله يو بل سره مخامخ شي او لاسونه ملاو کړي او په نبي (صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم) باندې درود شريف اُووائي نو د هغوئي د جُدا کيدو نه نه مخکښې د دواړو تير شوي او راتلونکي ګناهونه اوبخښلے شي.

(مسند ابو يعلى،3/95، حديث:2951)

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيْب! ❁❁❁ صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّد

اَولنے مُهاجِر ماشوم

د الله پاک آخري نبي صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم چې کله د مکّے مُکَرَّمے نه هجرت اوکړو او مدينے منورے ته ئې تشريف راوړو نو د شَوَّالُ الْمُکَرَّم په شکلې مياشت کښې مهاجرينو صحابه کرامو رَضِیَ اللهُ تَعَالٰى عَنْهُم کره په مقامِ قُبا کښې يو ښکلے ماشوم پيدا شو، د ماشوم مور محترمه د حضور صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم په بارګاه کښې حاضره شوه او خپل د سپوږمئ په شان څوئ ئې د حضور صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم په غيږه مبارکه کښې واچولو، د الله پاک آخري نبي صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم کجوره را اُوغوښتله او هغه ئې په خپله خُله مبارکه کښې اوجُووَله او د ماشوم په خُله کښې ئې واچوله، دغه شان د هغه خوش نصيبه په خيټه کښې چې اولنے کوم خوراک داخل شو هغه د دواړو جهانو د سردار، مکّي مَدَنی تاجدار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم لُعاب شريف [يعني لاړې مبارکې] او کجوره وه. نبي کريم صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم په هغه باندې خپل لاس مبارک راښکلو او د ماشوم د پاره ئې د برکت دعا اوکړه، دا خوش نصيبه ماشوم مدينه منوره کښې په مسلمانانو کښې پيدا شوے اولنے ماشوم وو او د دوئي په پيدائش باندې صحابه کرام رَضِیَ اللهُ تَعَالٰى عَنْهُم ډير زيات خوشحاله شوي وو ځکه چې يهوديانو به وئيل چې مونږ په مسلمانانو باندې جادو

کړې دې، د دوئي به نور اولاد نه کيږي. په يو بل روايت کښې دي چې کله مهاجرينو صحابه کرامو رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُم مدينے منورے ته تشريف راوړو او دلته ئې اوسيدل شروع کړل او په هغوئي کښې د چا اولاد اونَشو نو يهوديانو اووئيل چې مونږ په دوئي باندې جادو کړے دے تر دې پورې چې دا خبره په خلقو کښې مشهوره شوه نو د ټولو نه اول حضرت عبدالله بن زبير رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ پيدا شو د هغوئي په ولادت باندې صحابه کرامو رَضِیَ اللہُ عَنْہُ دومره په زوره نعرهٔ تکبير اولګولو چې په ټوله مدينه منوره کښې د اَللّٰهُ اَكْبَر انګازے خورے شوې، د الله پاک خوږ نبي صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم حضرت ابوبکر صديق رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ (چې هغه د ماشوم نيکه وو) ته حکم ارشاد اوفرمائيلو چې په غوږ کښې ورته اذان اوکړه او بيا ئې د هغه سعادت مند ماشوم نوم عبدالله کيښودو.

(زرقانی علی المواہب، 356/2، سیر اعلام النبلا ،461/4،مستدرک ،709/4،حدیث:6386)

زه به ئې پخپله نوم کړدم

ترمذي شريف کښې دي: حضور صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د حضرت زبير رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ په کور کښې د ډيوې رڼرا اوليدله نو حضرت بي بي عائشه رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہَا ته ئې ارشاد اوفرمائيل: داسې ښکاري چې د حضرت اسماء رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہَا په کور کښې ماشوم پيدا شوے دے لِهٰذا تاسو د هغه ماشوم نوم مه کړدئ، زه به پخپله د هغه نوم کړدم. بيا خوږ نبي کريم صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د هغه نوم عبدالله کيښودو او په خپلو مبارکو لاسو ئې کُټّي ورکړه . (ترمذی،449/5،حدیث:3852)

د نيکه په نوم باندې نوم او کُنيت

حضرت عبدالله بن زبير رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ فرمائي: زما نوم عبدالله او کُنيت ابوبکر زما د نيکه په نوم او کنيت باندې ايښودلے شوے دے. البته د هغوئي يو کنيت ابو خُبَيب هم دے. (مستدرک،709/4،حدیث:6385) د دوئي والد محترم حضرت زبير رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ

دوئي ته اوفرمائيل: په خلقو کښې د ټولو نه زيات ته د حضرت ابوبکر رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُ مُشابه (يعني د هغوئي په شان) ئې. (الاصابه،81/4)

عالي شانه کورنئ

اے عاشقانِ صحابه و اهلِ بيت! د حضرت عبدالله بن زبير رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُ د عظمت و شان به څه وائې، د هغوئي خاندان ډير عالي شانه دے، د هغوئي والد محترم د هغه لسو خوش نصيبو صحابهٔ کرامو رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُمۡ نه دے چا ته چې په دنيا کښې د نبي کريم صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د مبارکې ژبې په ذريعه د جَنَّت خوشخبري ورکړے شوي ده. يعني هغوئي د عشرهٔ مبشرهٔ نه دے. د هغوئي والده محترمه رَضِیَ اللّٰہُ عَنۡہَا هم ډير د لوئ شان والا ده ځکه چې هغه د مسلمانانو د اولني خليفه، حضرت ابوبکر صديق رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُ خوره لور او د مسلمانانو د مور حضرت عائشه صديقه رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہَا خور حضرت بي بي اسماء رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہَا ده.

د اهلِ بيتِ اِطهار په ژبه د حضرت عبدالله بن زبير شان

يو ځل د حضرت عبدالله بن عباس رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُما په خواه کښې د حضرت عبدالله بن زبير رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُ ذکرِ خير اوشو نو هغوئي اوفرمائيل: حضرت عبدالله بن زبير رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُ په اسلام کښې د پاک ژوند مالک او د قرآن کريم قاري دے. د هغوئي والد محترم حضرت زبير رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُ، والده حضرت بي بي اسماء رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہَا، نيکهٔ اَميرُ الْمُؤمِنِين حضرت ابوبکر صديق رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُ، د پلار له طرفه ترور اُمُّ الْمُؤمِنِين حضرت بي بي خديجه رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہَا، نيا حضرت بي بي صفيه رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہَا او د مور له طرفه ترور اُمُّ الْمُؤمِنِين حضرت عائشه صديقه رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہَا ده.

د الله پاک دِ په هغوئي رحمت وي او د هغوئي په خاطر دِ زمونږه بے حِسابه بخښنه اوشي.

اٰمِين بِجَاهِ خاتَمِ النَّبِيّٖن صَلَّی اللّٰہُ عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

صَلُّوۡا عَلَی الۡحَبِیۡب! صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

د ترور کُنیت د خورئي په نُوم

د مسلمانانو خوږې خوږې مور حضرت عائشه صدیقه طَیِّبه طاهره عابِده عفِیفه رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنۡہَا کُنیت "اُمِّ عبدُالله" دے. د دې سبب دا دے چې هغوئي حضور صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم ته د کُنیت کیښودلو درخواست اوکړو، نبي کریم صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم ارشاد اوفرمائیل: د خپل خورئي (یعني عبد الله بِن زُبَیر رَضِیَ اللہُ عَنۡہُ) په نُوم خپل کنیّت کیږده. یو بل روایت کښې دي چې کله هغې رَضِیَ اللہُ عَنۡہَا خپل وړوکے ماشوم خورئے حضرت عبدالله بن زبیر رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنۡہُ اخستے د حضور صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم په بارګاه کښې حاضر کړو نو نبي کریم صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د هغه په خُله کښې خپل لُعاب شریف واچولو او اوئې فرمائیل: دا عبدالله دے او ته اُمِّ عبدالله رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنۡہما ئي.

اے عاشقان رسول! د دې روایتونو نه علاوه نور حدیثونه هم شته چې د هغې نه دا معلومیږي چې صحابه کرامو عَلَیۡہِمُ الرِّضۡوَان به خپل بچي د پیدائش نه فوراً پس د تولو نه مخکښې د برکت حاصلولو د پاره د حضور صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم بارګاه ته راوړل، د ګُټئ ورکولو او د برکت د دعا د پاره به ئې درخواست کولو ځکه چې په کوم ماشوم د الله پاک د خوږ او آخري نبي، مکّي مَدَني، **مُحَمَّدِ عَرَبِی** صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم مبارک نظر پریوځي نو د هغه ماشوم اودهٔ بخت به رابیدار شي او د الله پاک رحمتونو به پرې راوریږي. کاش چې! آقائے کریم صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم په مونږ غلامانو باندې هم نظرِ عنایت اوفرمائي، زمونږ اُودهٔ قسمت هم رابیدار کړي، زمونږ د نیکو نه خالي زړونو باندې هم نظرِ کرم اوفرمائي نو د زړونو نه به مو د ګناهونو تول زنګ لرې شي او زړونه به مو په عشقِ نبي کښې نورٌعلیٰ نُور شي. ان شاءالله الکریم.

شهنشاهِ سُخن مولانا حَسن رضاخان رَحۡمَۃُ اللہِ عَلَیۡہ عرض کوي:

تمہاری ایک نگاہِ کرم میں سب کچھ ہے　　پڑے ہوئے تو سر راہ گزار ہم بھی ہیں

نگاہِ لطف کے اُمیدوار ہم بھی ہیں　　لئے ہوئے یہ دلِ بے قرار ہم بھی ہیں

(ذوقِ نعت، ص188)

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

په لمُونځ کښې پوره پوره توَجُّه

صحابيِ رسول حضرت عبدالله بن زبير رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ به ډير زيات په خُشُوع خُضُوع سره لمُونځ ادا کولو، يو ځل هغوئي لمُونځ کولو چې په خواه کښې نزدے ئې وړوکے ماشوم ځوئ موجود وو، ناڅاپه د چت نه مار د ماشوم په خواه کښې راپريوتو خلقو د "مار مار" چغې جوړې کړې او آخر دا چې خلقو مار مړ کړو خو د دومره شور کيدلو باوجود هغوئي هم هغه شان په لمُونځ کښې مشغول وو . (سير اعلام النبلاء، 464/4)

سُبْحٰنَ الله! په لمُونځ کښې دومره خُشُوع و خُضُوع هم د هغوئي حصه وه هغوئي به چې کله سجده کښې لاړلو نو دومره اُوګږده سجده به ئې کوله چې مرغئ به د هغوئي ملا مات ديوال ګنړلو او په هغې باندې به کښيناستله. (موسوعه ابنِ ابی الدنیا، 341/1، حديث: 467)

منجنيق به کاڼړي ورول خو په لمُونځ کښې به ئې فرق نه راتلو

حضرت عمر بن عبدالعزيز رَحْمَۃُ اللہِ تَعَالٰی عَلَیْہ حضرت ابومُلَيکه رَحْمَۃُ اللہِ تَعَالٰی عَلَیْہ ته اوفرمائيل: ما ته د حضرت عبدالله بن زبير رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ صفتونه بيان کړه نو هغوئي عرض اوکړو: په الله پاک مې دِ قسم وي! ما داسې يو بدن نه دے ليدلے لکه څنګه چې د حضرت عبدالله بن زبير رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ بدن وو، يوه ورځ هغوئي په لمانځه اودريدلو چې د منجَنِيق (د توپ په شان يوه آله به وه چې د هغې په ذريعه به غټې غټې ګټې ويشتلے کيدے، د هغې) نه يوه ګټه د هغوئي د ګِيرې او سينے په مينځ کښې تيره شوه، په الله مې دِ قسم وي! د هغوئي په سترګو کښې هيڅ ويره نه وه، د هغوئي په قراءت کښې هم څه فرق رانَغلو او نه ئې په رکوع کښې فرق راغے څنګه به چې هغوئي رکوع کوله.(دین و دنیا کی انوکھی باتیں، 499/1)

لکه چې یو لرګے ولاړ وي

عبدُالله بِن زُبَیر رَضِیَ اللهُ عَنْهُمَا به چې کله په لـمانځه اودریدلو نو داسې به ښکاریدلو [لکه په یو ځائے ولاړ] لرګے چې وي او دا خبره به د هغوئي په لـمانځه کښې د خُشُوع و خُضُوع په وجه وئیلے شوه. (سنن کبری،2/398،حدیث:3522) حضرت عمر بن دینار رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَیْه فرمائي: ما د صحابي اِبنِ صحابي حضرتِ سَیِّدُنا عبدُالله بِن زُبیر رَضِیَ اللهُ عَنْهُمَا نه زیات په ښه انداز باندې خوك په لـمانځه کولو نه دے لیدلے. او د حضرت عطاء رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَیْه نه روایت دے چې کله به حضرت عبدالله بن زبیر رَضِیَ اللهُ تَعَالٰی عَنْهُ لمُونځ کولو نو داسې به ښکاریدلو لکه هغوئي چې راټوکیدلے یو څیز دے کوم چې حرکت نه کوي. (صفة الصفوة،1/388،مصنف عبدالرزاق،2/172، حدیث:3312)

بےمثاله سخي، لمُونځ کوونکے

حضرت اِبنِ اَبي مُلیکه رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَیْه بیان کوي چې حضرت عمر بن عبدالعزیز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَیْه ما ته اوفرمائیل: ”ستا په زړۀ کښې د حضرت عبدالله بن زبیر رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَیْه د دومره ډیر محَبَّت څه وجه ده؟“ ما عرض اوکړو: که تاسو هغوئي لیدلے وے نو د هغوئي په شان د الله پاک نه مُناجات کوونکے، د هغوئي په شان لـمونځ کوونکے او د الله پاک د ذات په باره کښې د هغوئي همره مضبوط او د هغوئي نه زیات سخي به مو نه وے موندلے. (مستدرک،4/711،حدیث:6392)

د خُشُوع تعریف

خوږو اسلامي ورونړو! چې په لـمانځه کښې د الله پاک عظمت پیشِ نظر وي، د دنیا نه ئې توجه لرې شوې وي، په لـمانځه کښې ئې زړۀ لګیدلے وي او په سکون سره ولاړ وي، اخواه دیخواه نه ګوري، خپل بدن او کپړو سره لوبې نه کوي او څه عبث او بےکاره کار نه کوي. دا د لـمانځه خُشُوع ده. (تفسیر کبیر،8/256ماخوذا،مدارک،ص751،صاوی،4/1356)

په لـمانځه کښې خُشُوع "مُستحب" ده

علامه بدرُ الدِّین عَیني رَحۡمَۃُ اللّٰہِ تَعَالٰی عَلَیۡه فرمائي: لمُونځ کښې خشوع مستحب ده. (عمدۃ القاری، 391/4، تحت الحدیث:741) اعلٰي حضرت، امام اهلِ سُنَّت مولانا امام شاه احمد رضا خان رَحۡمَۃُ اللّٰہِ تَعَالٰی عَلَیۡه لیکي: د لمُونځ کمال، د لمُونځ نُور، د لمُونځ ښه والے د لـمانځه په فِکر او سوچ او د زړۀ په حاضرئ (یعني خشوع) سره ده . (فتاوٰی رضویه،205/6) مطلب دا چې د اعلٰی درجے لـمونځ هغه دے کوم چې په خشوع سره ادا کړے شي.

په رزق کښې برکت او د غم لرې کولو ښه وظیفه

حضرت امام برهان الدین ابراهیم زرنوجي رَحۡمَۃُ اللّٰہِ تَعَالٰی عَلَیۡه فرمائي: لـمونځ په خُشُوع و خُضُوع سره ادا کول او په علمِ دین حاصلولو کښې مشغول اوسیدل فکر و غم لرې کوي. او په روزئ کښې د برکت ډیره مضبوطه ذریعه دا ده چې انسان لـمونځ په خُشُوع و خُضُوع سره، د تعدیلِ ارکان (یعني د لـمونځ ارکان په قلاره قلاره ادا کولو) د خیال ساتلو سره او د ټولو واجباتو او سنتونو پوره پوره رعایت کولو سره ادا کړي . (راهِ علم، ص92، 87)

ہر عبادت سے بَرتَر عبادت نَماز ساری دولت سے بڑھ کر ہے دولت نَماز
قلبِ غمگیں کا سامانِ فَرحت نَماز ہے مریضوں کو پیغامِ صِحّت نَماز

صَلُّوۡا عَلَی الۡحَبِیۡب! ❁❁❁ صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

د جمات کونتره

جنتي ابن جنتي، صحابي ابن صحابي حضرت عبدالله بن زبیر رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡه د عباداتو به هُم څه وائے، هغوئي شپے په درې حصو کښې تقسیم کړې وې، یوه شپه به ئې په ولاړه عبادت کولو تر دې پورې چې سحر به شو، یوه شپه به ئې په رکوع کښې تیروله، تر دې پورې چې د سحر وخت به شو او یوه شپه به ئې د سجدے په حالت کښې

تیروَله تر دې چې سحر به شو. (اُسد الغابه،3/245) چا د هغوئي د والدې محترمې حضرت بي بي اَسماء رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہَا نه د هغوئي متعلق تپوس اوکړو نو هغوئي اوفرمائيل: زما د ځوئ [حضرتِ سَیِّدُنا عبدُالله بن زُبَیر رَضِیَ اللہُ عَنْہُمَا] شپې به اکثر په قِیام يعني (يعني لـمونځونو) کښې تيريدلې او ورځې به ئې په روژو کښې تيريدلې، په هُم دې وجه به هغوئي ته حَمامُ المَسجِد [يعني د جُمات کوتَره] وئيلے شوه.

(حلیۃ الاولیاء، 1/411، رقم: 1183)

اے عاشقانِ صحابه و اهلِ بيت: کاش چې د صحابيِ رسول حضرت عبدالله بن زبير رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د عبادتونو او په لـمانځه کښې د خشوع و خضوع مونږ ته هم يوه ذرّه نصيب شي، افسوس! زمونږ نه عبادت ته ډېره لګي او نه تلاوت ته، بس اخواه ديخواه لـمونځ اوکړو او واپس راشو، مونږ ته به څنګه په لـمانځه کښې خُشُوع و خُضُوع نصيب شي چې زمونږ د کاروبار حساب کتاب او د نورو مصروفياتو شيډول هم په لـمانځه کښې جوړيږي، يقيناً د لـمونځ کولو نه مخکښې د لـمونځ کولو د پاره تياري هُم کول وي لهٰذا چې څومره کيدے شي ذهن د دنياوي خيالاتو نه د پاک کولو کوشش کول پکار دي، الله پاک دِ مونږ ته خپل عبادت ښه د زړۀ په شوق سره د ادا کولو توفيق رانصيب کړي او د خپل عبادت خوند دِ رانصيب کړي.

میں ساتھ جماعت کے پڑھوں ساری نمازیں — اللہ! عبادت میں مِرے دل کو لگا دے
پڑھتا رہوں کثرت سے دُرُود اُن پہ سَدا میں — اور ذِکْر کا بھی شوق پئے غوث ورضا دے

(وسائلِ بخشش، ص114)

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

آستانه مبارکه کښې بيا بيا حاضري

حضرت عبدالله بن زبير رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ حضور اکرم صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم سره د ظاهري ژوند مبارک اتۀ کاله او څلور مياشتې تيرې کړې. په دې دوران کښې به هغوئي په بارګاهِ رسالت صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم کښې بيا بيا حاضريدلو ځکه چې هغوئي د حضور صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ

وَسَلَّم د آل نه وو لهذا هغوئي به د خپلې ترور مبارکې حضرت بي بي عائشه صديقه رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہا کور ته (ډير زيات) تللو راتللو. اُمُّ الْمُؤمِنِين حضرت بي بي عائشه رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہَا به د حضور صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم نه پس خپل والد محترم حضرت ابوبکر صديق رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ او د هغوئي نه پس حضرت عبدالله بن زبير رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ سره د ټولو نه زياته مينه کوله. (سیراعلام النبلا.460465/4)

هغوئي ډير زيات فصيح و بليغ وو، په دې وجه به د هغوئي شمير د قريشو د قبيلے په نامَورو خطيبانو کښې کيدلو (تاریخِ اِبنِ عساکر.179/28) د هغوئي آواز مبارک ډير درُوند او اوچت وو، تر دې پورې چې کله به ئې خطبه ارشاد فرمائيله او آواز به ئې غرونو سره تمبيدو او واپس کيدو نو داسې به معلوميده چې غرونه د يو بل سره خبرې کوي. هغوئي به ږِيرې مبارکې له زيړ رنګ ورکولو، او زلفې به ئې غوږونه نه ښکته زوړندې وې او ښت مبارک سره به لګيدلې. (سیر اعلام النبلاء .465/4)

د زلفو پريښودلو په سُنَّتو عمل اُوکړئ

د خوږ نبي صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم **خوږو عاشقانو!** تاسو اوکتل؟ صحابيِ رسول حضرت عبدالله بن زبير رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ زلفې پريښودې وې ځکه چې زلفې پريښودل زمونږ د آقائے کريم صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم سُنَّت دي، زمونږ د خوږ آقائے کريم صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم زلفې به کله د غوږونو د نيمو پورې، کله د غوږونو د پستو حِصّو پورې، او بعضې وخت کښې به چې اوکړدے شوې نو اوګو مبارکو ته به لګيدلې، مونږ له پکار دي چې موقع په موقع باندې درې واړه سُنَّتونه ادا کړو، يعني کله د غوږونو د نيمې پورې کله پوره غوږونو پورې او کله د اُوګُو پورې زلفې پريږدو، د اُوګو مس کولو حده پورې سُنَّت ادا کول عموماً نفس باندې ډير ګران پريوځي خو په ژوند کښې يو ځل دا سُنَّت هُم هر سړي ته ادا کول پکار دي، خو دا خيال ساتل هم ضروري دي چې ويښته د اُوګُو نه ښکته نه شي، په اوبو باندې صحيح لـمدولو نه پس د زلفو د اوږدوالي صحيح اندازه کيدے شي لهذا چې په کومو ورځو کښې ئې اوږدوئ هغه ورځو کښې ئې د غسل نه پس

ګمنزوئ او غور سره ورته ګورئ چې وینبتته خو د اُوګو نه ښکته نه دي. د فلمونو د اداکارانو د نقل کولو په ځائے مونږ له د الله پاک د آخري نبي صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم په خوږو سنتو باندې عمل کول پکار دي ځکه چې سنت کښې عظمت او نجات دے.

سُنّتوں سے بھائی رشتہ جوڑ تُو نِت نئے فیشن سے منہ کو موڑ تُو

صَلُّوا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

د کعبے مُعَظَّمے طواف کوونکې پیریانې ښځې

حضرت عبدالله بن زبیر رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُ فرمائي چې زه یوه شپه حرم شریف ته داخل شوم نو ما اوکتل چې یو څو زنانه د بیت الله شریف طواف کوي. هغوئي زه په تعجب او حیرانئ کښې واچولم (ځکه چې هغه د عامو زنانؤ په شان نه وې). کله چې هغه زنانه د طواف نه فارغه شوې نو بهر ته لاړې. ما په زړهٔ کښې اووئیل زه دوئي پسے شاته ځم چې زه د دوئي کورونه اُووینم. هغوئي رواني وې تر دې پورې چې یو سخت کنډؤ ته اورسیدلې بیا په هغه کنډؤ باندې اوختلې. زه هم په هغوئي پسې شاته په هغه کنډو باندې اوختلم بیا هغوئي د هغې نه کوزې شوې نو زه هم ښکته ورکوز شوم بیا هغوئي یو شړ ځنګل ته داخلې شوې زه هم هغوئي پسې شاته داخل شوم. څه ګورم چې هلته بوډاګان خلق ناست دي، هغوئي زما نه تپوس اوکړو: "اے اِبنِ زبیر رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُ! تاسو دلته څنګه راغلئ؟" ما د جواب ورکولو په ځائے د هغوئي نه تپوس اوکړو: "تاسو څوک ئي؟" هغوئي اووئیل: "مونږ پیریان یُو." ما ورته اوئیل: ما یو څو زنانه اولیدلې چې د بیت الله شریف طواف ئې کولو هغوئي زه په تعجب [حیرانتیا] کښې واچولم. یعني هغوئي ماته د انسانانو نه علاوه څه بل مخلوق ښکاره شوې چنانچه زه هغوئي پسې شاته شاته روان شوم تر دې چې دلته راورسیدلم. هغوئي اووئیل: "دا زمونږ زنانه (یعني پیریانې) وې، اے اِبنِ زبیر رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُ! تاسو به څه خوښوئ؟" ما اووئیل: "تازه پخې کجورې خوړل غواړم." حالانکه هغه وخت په مکه مُعَظَّمه کښې د تازه کجورو نوم

و نشان هم نه وو. خو هغوئي ما له تازه پخې کجورې راوړې. چې کله ما اوخوړلې نو هغوئي ماته اووئيل: ” کومې چې باقي پاتې شوي دي، دا ځان سره يوسئ.“ حضرت عبدالله بن زبير رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُ فرمائي چې ما هغه پاتې شوې کجورې ځان سره واخستې او کور ته بيرته راغلم. (لقط المرجان فی احکام الجان، ص247)

خوږو او محترمو اسلامي ورونړو! د حضرت عبدالله بن زبير رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُ شمير په لويو لويو بهادرو او طاقتورو صحابه کرامو کښې کيدلو لکه څنګه چې تاسو اوس د هغوئي د پيريانو سره د ملاقات واقعه اولوستله چې هغوئي د هغه پيريانو نه بالکل نه يريدلو دغه شان هغوئي يو داسې بادشاه قتل کړے وو چې د هغه کمان دا وو چې هغه د خپلې زمانے د ټولو نه لوئي بهادر دے. (دین ودُنیا کی انوکھی باتیں، 1/499)

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

هغه ازمرے دے

حضرت اِبنِ اَبِي مُلَيکه رَحۡمَۃُ اللّٰہِ تَعَالٰی عَلَیۡہ فرمائي: حضرت عبدالله بن زبير رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُ به مسلسل ووه ورځې روژے نيولې، د دې باوجود به په وومه ورځ زمونږ نه زيات طاقتور وو ګويا چې هغوئي ازمرے دے. (اخبارِ مکہ للفاکھی،2/364، رقم:1665)

په سلو ژبو کښې خبرې کول

د حضرت عمر بن قيس رَحۡمَۃُ اللّٰہِ تَعَالٰی عَلَیۡہ نه روايت دے چې د حضرت عبدالله بن زبير رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُ سل غلامان وو هر يو غلام به په مختلفه ژبه کښې خبرې کولې او هغوئي به هر غلام سره د هغه په ژبه کښې خبرې کولې. (مستدرک، 4/711، حدیث:6391)

د حج خطبه

محمد بن عبدالله رَحۡمَۃُ اللّٰہِ تَعَالٰی عَلَیۡہ بيان کوي: حضرت عبدالله بن زبير صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د حج په موقع باندې خطبه ارشاد اوفرمائيله: زه هم په هغه خطبه کښې موجود ووم.

هغوئي د اَتمې ذولحجه نه يوه ورځ مخکښې د احرام په حالت کښې زمونږ خواه ته تشريف راوړو او دومره ښکلي انداز کښې ئې تَلبِيَه يعني (لَبَّيْكَ ط اَللّٰهُمَّ لَبَّيْكَ ط لَبَّيْكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ لَبَّيْكَ ط اِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ ط لَا شَرِيْكَ لَكَ ط) اووئيله چې ما د هغې په شان تَلبِيَه کله هم نه وه اوريدلې بيا هغوئي د اللّٰه پاک حَمد و ثناء بيان کړل او اوئې فرمائيل: بيشکه تاسو د مختلفو ځايونو نه د وفدونو په شکل کښې د بيت اللّٰه طرف ته راغلي ئې. د اللّٰه پاک په ذمه کرم باندې ده چې هغه د خپلو وفدونو اکرام اوکړي. لِهٰذا خوک چې د اللّٰه پاک نه خير او ښيګړه طلب کولو د پاره راغلے دے نو هغه دِ پوهه شي چې د اللّٰه پاک طالِب نامراده نه واپس کيږي. تاسو د خپلو اقوالو تصديق د خپلو افعالو په ذريعه اوکړئ ځکه چې د قول اصل سرچشمه فعل او نِيَّت دے، اصل حقيقت د زړۀ نِيَّت دے. (يعني تاسو چې څه وائې په هغې باندې عمل هم اوکړئ ځکه چې نيت اصل خبره ده) تاسو په دې ورځو کښې (يعني د حج په ورځو کښې) د اللّٰه پاک ډير ډير ذکر اوکړئ ځکه چې په دې ورځو کښې ګناهونه بخښلے کيږي. تاسو د مختلفو مقاماتو نه راغلي ئې او ستاسو د راتللو مقصد تجارت کول، مال ګټل يا دُنيا حاصلول نه دي.“ بيا هغوئي تَلبِيَه اووئيله نو خلقو هم د هغوئي سره تَلبِيَه اووئيله او ما د هغه ورځې نه زيات عبداللّٰه بن زبير رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْہُ په بله ورځ په ژړا نه دے ليدلے. (مجمع الزوائد،3/555،حديث:5535)

يا الٰہی حج کروں تیری رِضا کے واسطے کر قبول اِس کو محمد مصطفٰے کے واسطے

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

په کعبه شريفه د ريښمو غلاف

په خانه کعبه باندې د ټولو نه اول د ريښمو غلاف د کعبې شريفې د تعظيم په خاطر هغوئي رَضِیَ اللّٰہُ عَنْہُ اچولے وو. دغه شان هغوئي به کعبةُ اللّٰه شريف باندې ډيره ډيره

خوشبو لګوله تر دې پورې چې د حرم شريف خوا و شا به خوشبوداره شو. (سیراعلام النبلاء ،467/4)

(خانه کعبه او غلافِ کعبه باندې اوس هم خلق خوشبو لګوي لهٰذا د احرام په حالت کښې د خانه کعبې ديوال او غلاف ته لاس لګولو نه احتياط کوئ، او د حج او عمرے مسائل زده کولو د پاره د امير اهلِ سُنَّت کتاب رفيقُ المُعتمِرين او رفيقُ الحرمين ضرور اولولئ.)

په لامبو وهلو ئې طواف مکمل کړو

حضرت عبدالله بن زبير رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ به د الله پاک د رضا حاصلولو د پاره د عبادت يوه موقع هم نۀ ضائع کوله تر دې پورې چې نور خلق به عاجزه شو چنانچه يو ځل په مَکّه مُکرَّمه کښې ډير زيات باران اوشو، د غرونو نه د باران اوبه په خوړونو کښې را اُوبهيدلې او د بيت الله شريف نه ګير چاپيره جمع شوې، تر دې پورې چې خلقو د پاره ګرځيدل او طواف کول ډير مشکل شُو. دغه وخت کښې هغوئې لامبو وهل شروع کړل او په لامبو وهلو وهلو ئې خپل طواف مکمل کړو. (موسوعهابنِ ابی الدنيا ،423/8)

دیدے طوافِ خانۂ کعبہ کا پھر شَرَف   فرما یہ پورا مُدّعا یا ربِّ مصطفٰے

د حديثِ پاک روايت

حضرت عباس بن سَهْل بِن سَعْد انصاري رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ بيان فرمائي، ما واوريدل چې حضرت عبدالله بن زبير رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د مکّے مُکرَّمے په منبر شريف باندې خطبه ارشاد اوفرمائيله: چې اے خلقو! بےشکه حضور صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم ارشاد فرمائيلے دے چې: "که انسان سره د سرو زرو يوه دَرَه وي نو د دويمې خواهش به کوي او که دويمه ورته ملاو شي نو د دريمې طلبګار به وي او د انسان خيټه د خاورو نه علاوه بل يو خيز نه شي ډکولے او څوک چې توبه اوکړي الله پاک د هغه توبه قبلوي. (بخاری،229/4، حديث:6438)

خوږو اسلامي ورونړو! د دنيا مال سراسر وبال دے، مالداره خلق په دنيا کښې هم قسماقسم آزمائشونو کښې مبتلا اوسي، کله د دشمن خطره نو کله د مرګ ويره، کله د

بچو د اغوا کیدلو ویره نو کله د ټیکسونو کیسونه، که د ډیر مال غوښتلو په ځائے ډیر ډیر نیک اعمال اوکړے شي نو څومره ښه خبره به وي ځکه چې په قبر کښې به صرف نیک اعمال پکار راځي، باقي بینک بیلنس، د سرو او سپینو زرو کالي، کاروبار، نوي ګاډي، بهترین لباس وغیره هر څه به دلته پاتې وي، کاش چې! مال سره د زړۀ لګولو په ځائے زمونږ په په زړونو کښې د ربِّ ذُوالجلال یاد قائم شي نو بیا به ان شاءالله الکریم ضرور کامیاب شُو.

تاج و تخت وحکومت مت دے　　کثرتِ مال و دولت مت دے

اپني رِضا کا دیدے مُژده　　یا اللہ مری جھولی بھر دے

(وسائلِ بخشش، ص123)

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

حدیثِ پاک بیانولو وخت کښې ویره

حضرت عبدالله بن زبیر رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنۡہُ خپل والدِ محترم حضرت زبیر بن عوام رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنۡہُ ته عرض اوکړو: باباجان! زه تاسو نه هغه شان په کثرت سره حدیثونه بیانول نه اَورم څنګه چې ئې فلانکے فلانکے صحابي بیانوي نو حضرت زبیر بن عوام رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنۡہُ اوفرمائیل: زه کله هم په یوه موقع باندې د حضور صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم نه جدا شوے خو نه یم خو ما د حضور صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم نه دا اوریدلي دي چې څوک په ما باندې دروغ اووائي هغه دِ خپل ځائے په جهنم کښې جوړ کړي. (بخاری، 1/57، حدیث:107،منتخب حدیثیں، ص111)

شیخ الحدیث حضرت علامه عبدالمُصطفٰی اعظمي رَحۡمَۃُ اللہِ تَعَالٰی عَلَیۡہ فرمائي: د حضرت زبیر مطلب دا وو چې زه د دې وعید د وجهې نه حدیثِ پاک بیانولو کښې ډیر احتیاط کووم او صرف هغه حدیثونه بیانوو کوم چې ما ته ډیر ښه یاد وي او د کومو په باره کښې چې زه ښه وُثوق (یعني اعتماد) او یقین سره معلومات لرم چې دا د رسولُ الله صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمان دے. باقي نور چې کوم صحابه زما نه زیات حدیثونه بیانوي نو ولے

چې هغوئي زما نه ډير حديثونه ياد کړي دي ځکه هغوئي زما نه ډير حديثونه بيانوي.
(منتخب حدیثیں،ص111)

د شهادت واقعه

حضرت عبدالله بن زبير رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ رينښتيا ويُونکے، د حق د پاره جنګ کوونکے او بے مثاله توره چلوونکے وو، چنانچه يزيد پليد چې کله د هغوئي نه د بيعت مطالبه اوکړه نو هغوئي د يزيد خط اوغوَرزَوُو او اوئې فرمائيل: زه به د ناحقه مطالبے پوره کولو د پاره معمولي نرمي هم نه اختيار نکړم. 64 هجرئ کښې هغوئي د خلافت اعلان اوکړو، 73 هجرئ کښې عبدالمَلِک بِن مَروان اقتدار سنبال کړو او د خپل بيعت اعلان ئې اوکړو او د بَنُو اُمَيَّه ظالم ګورنر حجاج بن يوسف ئې د يو لښکر امير جوړ کړو او د مکّے مُکَرَّمے طرف ته اوليږو. بدبخته حجاج ''اَبُو قُبَيس'' غر ته اوختو او د مَنجنِيق (کاڼړي ويشتونکي توپ) په ذريعه ئې په هغوئي رَضِیَ اللہُ عَنْہُ او د هغوئي په ملګرو باندې کاڼړي وَرَوَل شروع کړل د همّت او قوّت والا صحابيِ رسول د هغه ظالم فوج سره په بهادرئ سره مقابله اوکړه، يو کاڼړے راغے د هغوئي رَضِیَ اللہُ عَنْہُ په سر مبارک باندې اولګيدو نو هغوئي زمکې ته تشريف راوړو. دښمن ور وړاندې شو او هغوئي ئې په ډيره بےدردئ سره شهيد کړلو. (حلیۃ الاولیاء،408407/1،رقم:1170)

صابره و شاکره مور

جَنَّتي صحابيه حضرت بي بي اسماء رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہَا فرمائي: ما د خوږ پيغمبر صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم نه دا ارشاد اوريدلے دے چې ''بيشکه په قبيلهٔ ثقيف کښې به يو ډير لوئ ظالم وي''.

(معجم کبیر،100/24،حدیث:271،مستدرک علی الصحیحین،716/4،حدیث:6397)

امام شرف الدين نووي رَحْمَۃُ اللہِ تَعَالٰی عَلَیْہ ليکي: د علمائے کرامو په دې خبره باندې اجماع (يعني اتفاق) دے چې په حديثِ مبارک کښې د ظالِم نه مراد حجاج بن يوسف دے.
(شرح مسلم للنووی،100/8،جز:16)

صابِرې او شاکِرې مور ته چې کله د خپل خوږ ځوئ د شهادت خبر اوشو نو د الله پاک په رضا باندې راضي شوه او اوئې فرمائیل: زه غواړم چې ما له تر هغه وخته پورې مرګ رانَشي تر څو پورې چې عبدالله ما ته حواله نَکړے شي. هغوئي ته غسل ورکړے شي، خوشبو پرې اولګولے شي کفن ورکړے شي او بیا دفن کړے شي. څه ساعت پس د عبدالمَلک خط راغے چې د حضرت عبدالله رَضِیَ اللّٰہُ عَنْہُ مړے مبارک دِ د هغوئي د کور خلقو ته حواله کړے شي. هغوئي رَضِیَ اللّٰہُ عَنْہُ د حضرت بي بي اسماء رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْہَا خواه ته راوړلے شو بیا غسل ورکړے شو پاک او صفا کړے شو خوشبو پرې اولګولے شوه او خخ کړے شو. (مصنف ابن ابی شیبة، 122/16، حدیث: 31318) حضرت ایوب رَحْمَةُ اللّٰہِ تَعَالٰی عَلَیْہ بیان فرمائي: زما خیال دے چې حضرت بي بي اسماء رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْہَا د حضرت عبدالله رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْہُ د دفن کولو نه پس صرف درې ورځې ژوندئ وه. (حلیة الاولیاء، 68/2، حدیث: 1503) د یو قول مطابق د مکّے مُکَرَّمے په قبرستان کښې د مور او ځوئ دواړو قبرونه د یو بل سره برابر جوړ کړے شوي دي. (جنتی زیور، ص528) د الله پاک دِ په هغوئي رحمت وي او د هغوئي په خاطر دِ زمونږه بے حِسابه بخښنه اوشي. اٰمِین بِجَاہِ خَاتَمِ النَّبِیّٖن صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

صحابہ کا گدا ہوں اور اہلِ بیت کا خادِم
یہ سب ہے آپ ہی کی تو عنایت یارسولَ اللہ
(وسائلِ بخشش، 330)

صَلُّوا عَلَی الْحَبِیْب! ❁❁❁ صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

اَلۡحَمۡدُ لِلّٰهِ رَبِّ الۡعٰلَمِیۡنَ وَالصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلٰی سَیِّدِ الۡمُرۡسَلِیۡنَ اَمَّا بَعۡدُ فَاَعُوۡذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّیۡطٰنِ الرَّجِیۡمِ بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

نیک او لمونځ گزاره جوړېدو د پاره

هر زيارت د ماښام د لمانځه نه پس ستاسو په ښائے کښې کيدونکي د دعوتِ إسلامي د سُنَّتونو ډکه هفته واره اجتماع کښې د رِضائے اِلٰهي د پاره ښو ښو نيَّتونو سره تول شپه تيروئ ❁ د سُنَّتو د تربيَت د پاره مَدَني قافِلو کښې عاشِقانِ رسُول سره هره مياشت د درې ورځو سفر او ❁ هره ورځ د "فِکرِ مَدِينه" په ذريعه د مَدَنِي اِنعاماتو رساله ډکوئ او د هرې مَدَني مياشتې په ېکم تاريخ ئې د خپل ځائے ذِمَّه دار ته د جمع کولو معمول جوړ کړئ.

زما مَدَني مقصد: "ما ته د خپل ځان او د ټولې دُنيا د خلقو د إصلاح کوشش کول دي." اِنۡ شَآءَ اللّٰه عَزَّوَجَلَّ. د خپلې إصلاح د پاره په "مَدَني انعاماتو" عمل او د ټولې دُنيا د خلقو د اصلاح د کوشش کولو د پار "مَدَني قافِلو" کښې سفر کول دي. اِنۡ شَآءَ اللّٰه عَزَّوَجَلَّ

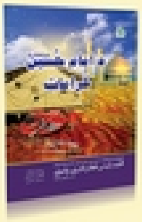

فيضانِ مدينه محلّه سوداګران زړه سبزي منډۍ، بابُ المدينه (کراچۍ)

UAN: +92 21 111 25 26 92 | Ext: 7213

Web: www.maktabatulmadinah.com | E-mail: feedback@maktabatulmadinah.com